

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

08. 07. 2024 - 14. 07. 2024

motto týdne:

„Poklad víry máme v hliněné nádobě.“

PONDĚLÍ 08. 07. sv. Kiliana, misijního biskupa a mučedníka

Oz 2,16.17b-18.21-22; Žl 145,2-3.4-5.6-7.8-9 Komentář: **Mt 9,18-26**

Vzkříšení dcery, uzdravení ženy – to je znamení, že i dnes Ježíš uzdravuje a oživuje svou církev!

ÚTERÝ 09. 07. sv. Veroniky Giuliani, stigmatizované řeholnici

Oz 8,4-7.11-13; Žl 115,3-4.5-6.7ab+8.9-10 Komentář: **Mt 9,32-38**

Už samo hlásání radostné zvěsti o Božím království působí uzdravení společnosti. A na tom se mám a mohu podílet i já. Tedy nejen církev jako instituce!

STŘEDA 10. 07. sv. Rufíny a Sekundy, mučednice

Oz 10,1-3.7-8.12; Žl 105,2-3.4-5.6-7 Komentář: **Mt 10,1-7**

Jít ke „ztraceným“ – tedy k těm, kdo blízkost nejvíc potřebují. Nemáme strach vyjít tam, kde hrozí, že budeme odmítnuti?

ČTVRTEK 11. 07. svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy

Mt 19,27-29; Žl 34 (33), 2-3.4+6.9+12.14-15 Komentář: **Př 2,1-9**

Touha po vědě, moudrosti, poznání provází Evropany i dnes. Benediktův lék: modlitba a práce. Pak se navrátí spravedlnost, právo a poctivost.

PÁTEK 12. 07. sv. manželé Ludvík i Zélie Martinovi, rodiče karmelitek

OCD Oz 14,2-10; Žl 51,3-4.8-9.12-13.14+17 Komentář: **Mt 10,16-23**

Odpor a pronásledování jsou znamením pravosti. Pokud zažívá církev na některém místě klid, zakouší pronásledování jinde. Tak roste!

SOBOTA 13. 07. sv. Jindřicha, císaře

Iz 6,1-8; Žl 93,1ab.1c-2.5; Komentář: **Mt 10,24-33**

Nebeskému Otci na mně tolik záleží! Ale: záleží mně osobně na Otci? Chci pracovat na tom, aby víra byla oboustranným vztahem.

15. neděle v mezidobí - Cyklus B - 14. 07. 2024

Léto je skvělou příležitostí jak zkusit otevřít s lidmi třeba na dovolené hovor o své víře. Mnozí se stydí, mnozí si nejsou jistí... Co k tomu potřebujeme a o co se máme opřít? Prosme dnes o moc Ducha svatého, aby nás i všechny svědky víry vedl odvahou, moudrostí, pokorou a radostí z víry.

1. ČTENÍ

Prorok (nazývaný „vidoucí“) kritizuje kult bez pokání v chrámě v Betelu v Severním Izraeli (8. stol. př. Kr.). V předchozím textu zazněla čtyři hrozivá proroctví. Na dvě Bůh odpověděl slitováním, ale druhá dvě se naplní! Izrael však nereaguje. Amos ovšem nestaví úspěch obrácení na sobě, je laik. Vše stojí na Božím pověření.

Am 7,12-15

Amasjáh, kněz v Betelu, řekl Amosovi: „Vidoucí, seber se a uteč do judské země, tam se živ a tam prorokuj! V Betelu už prorokovat nesmíš, neboť zde je králova svatyně a říšský chrám.“ Amos odpověděl Amasjáhovi: „Nejsem prorok ani prorocký učedník, jsem pastýř a pěstitel smokvoní. Hospodin mě vzal od stáda a řekl mi: `Jdi a prorokuj mému izraelskému lidu!`,,

ŽALM 85,9ab+10.11-12.13-14

Žalm jako by reagoval na vyhnání Amose. Kdyby Izrael poslechl, pak by zakusil mnohé požehnání. Připojme se k modlitbě a nehořekujme jen nad světem.

Odpověď: Pane, ukaž nám své milosrdenství!

Kéž mohu slyšet, co mluví Hospodin, Bůh:

jistě mluví o pokoji pro svůj lid a pro své svaté.

Jistě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bojí,

aby sídlila jeho velebnost v naší zemi.

Milosrdenství a věrnost se potkají,

políbí se spravedlnost a pokoj.

Věrnost vypučí ze země,

spravedlnost shlédne z nebe.

Hospodin též popřeje dobro

a naše země vydá plody.

Spravedlnost bude ho předcházet

a spása půjde mu v patách.

2. ČTENÍ

List Efezanům by se dal nazvat exkluzivním textem o církvi. Začíná obtížným hymnem. Autor zde užívá právníckou logiku: Jestliže nás získal vykoupením, pak jsme jeho.

Ef 1,3-14

Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa, abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce; ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom

byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. (To proto,) aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdařil milostí ve svém milovaném (Synu). V něm máme vykoupení skrze jeho krev, odpuštění hříchů pro jeho nesmírnou milost, kterou nám tak bohatě projevil s veškerou moudrostí a prozíravostí: seznámil nás totiž s tajemstvím své vůle, jak se mu to líbilo a jak si to napřed sám u sebe ustanovil, až se naplní čas pro dílo spásy: že sjednotí v Kristu vše, co je na nebi i na zemi. A skrze něho jsme se stali Božím majetkem, jak jsme k tomu byli předem určeni úradkem toho, který vše působí podle rozhodnutí své vůle. (Tak máme sloužit k tomu) aby se šířila chvála o jeho božské velebnosti, my, kteří jsme už dříve kladli své naděje do Mesiáše. Skrze něho se dostalo i vám potvrzení od slíbeného Ducha Svatého, když jste přijali slovo pravdy, radostnou zvěst o své spáse, a když jste v něho uvěřili. (Duch) je zárukou, že nám jednou připadne dědictví. (Tak se dovrší) naše vykoupení, (protože si nás) Bůh získal jako svůj majetek, (abychom sloužili) ke chvále jeho božské velebnosti.

EVANGELIUM

V evangeliu minulé neděle jsme četli o odmítnutí Ježíše v blízkosti jeho domova. Učedníky se stávají ti, kteří Ježíše přijmou, i když nejsou příbuzní ani vzdělání. Kristus je „zmocňuje“, oni zakoušejí jeho sílu při hlásání a Bůh skrze ně působí.

Mk 6,7-13

(Ježíš) zavolal svých Dvanáct, začal je posílat po dvou a dával jim moc nad nečistými duchy. Nařídil jim, aby si na cestu nic nebrali, jen hůl: ani chléb, ani mošnu, ani peníze do opasku, jen opánky na nohy, ani aby si neoblékali dvoje šaty. Řekl jim: „Když přijдете někam do domu, zůstávejte tam, dokud se odtamtud nevydáte zase dál. Když vás však na některém místě nepřijmou a nebudou vás chtít slyšet, při odchodu odtamtud si vytřeste prach ze svých nohou na svědectví proti nim.“ Vydali se tedy na cesty a hlásali, že je třeba se obrátit. Vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.

K ZAMYŠLENÍ

Ježíš posílá učedníky poprvé na misii. Jako každý žák, i oni se to teprve učí. Ale zjistili, že je lidé neodmítli. Naopak, zakusili mnohé úspěchy a Boží moc je provázela. Jako bychom slyšeli jejich úžas: „Ono to funguje!“ Úspěch ale jistě neplatí vždy a ve všem. Jak jednat, když nás lidé nepřijmou? Co znamená „vytřást si prach z nohou“? Snad se za tím dá vidět hněv, hořkost a pocit zklamání, které člověk v sobě nese z neúspěchu. A právě tuto vnitřní bolest, „naštvanost“ máme zanechat v místě, kde jsme je zakusili, a nenést je dál. Misie je věcí Boží, on nás poslal a on si ji vyhodnotí. Soudcem lidských srdcí je Bůh. On ví, on mění. My zůstaňme jeho služebníky!